

РЕШЕНИЕ

№ 15117

гр. София, 16.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. ТОДОРОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20211110168385 по описа за 2021 година

Предявен са искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 411 КЗ, във връзка с чл.45 ЗЗД и по чл.422, ал.1 ГПК, във връзка с чл.86 ЗЗД.

Ищецът **ЗАД „А.“ АД** твърди, че е заплатил застрахователно обезщетение на собственика на увреденото МПС, по отношение на което има сключена застраховка „Каско“- полица № **0306X0172022/14.12.2015** г. Заявява, че на **30.06.2016** г. в гр. **София**, ж.к. „Младост“, лек автомобил „**Мерцедес ЦЛК 270**“, с рег.№ **СВ 9114 АХ**, движейки се по ул. „Радко Димитриев“, пред блок 376 попада в необезопасена и несигнализирана на пътното платно- дупка, за което е съставен Протокол за ПТП № **1615945/30.06.2016** г. Поддържа, че на **20.07.2016** г. и на **04.08.2016** г. е платил на собственика на увреденото МПС сумата от **349.43** лева, с включени **10** лева ликвидационни разноски. Претендира установяване на вземане за сумата от **349.43** лева, представляваща платеното застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва от датата на заявлението- **13.05.2021** г. до окончателното изплащане и за сумата от **103.44** лева, представляваща мораторна лихва за периода от **13.05.2018** г. до **13.05.2021** г., за които суми има издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № **8667/17.08.2021** г., както и разноските.

Ответникът **С.** е получил препис на исковата молба и в срока по чл. 131 ГПК е подал писмен отговор. Заявява, че е налице разминаване, между представените от водача на МПС-то документи и отразеното в Протокола за ПТП № **1615945/30.06.2016** г., като оспорва последния. Твърди, че за настъпилото ПТП е съставен протокол за ПТП единствено по показания на водача на МПС-то. Поддържа, че липсват доказателства относно настъпване на претендираните щети от попадане в необезопасена дупка на пътното платно. Заявява, че водача съгласно разпоредбата на чл.20, ал.2 **ЗДвП** не е съобразил скоростта за

движение.Твърди, че е налице съпричиняване от страна на водача на водача на МПС-то. Претендира разноски.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява от Застрахователна полица № 0306X0172022/14.12.2015 г., обективизираща сключен между ищеца ЗАД „А.“ АД и К. Б. Ш. договор за застраховки „Каско“ и „Злополука“, че ищеца се е задължил да заплати на собственика на автомобил „Мерцедес“, модел „CLK 270 CDI“, с рег.№ СВ 9114 АХ застрахователно обезщетение до 13 200 лева, при настъпване на застрахователно събитие, като неразделна част от договора са общите условия. Уговореният срок на застрахователно покритие между страните е от 17.00 часа на 14.12.2015 г. до 23.59 часа на 13.12.2016 г.

От представения Протокол за ПТП № 1615945/30.06.2016 г., съставен от Додов-младши автоконтрольор при ОПП-СДВР се установява по делото, че на 30.06.2016 г. водачът К. Б. Ш. на автомобил „Мерцедес“, модел „CLK 270 CDI“, с рег.№ СВ 9114 АХ, управлявайки същия се движи по ул. „Радко Димитриев“, в посока от бул.„А.Сахаров“ към ул. „Свето преображение“, като срещу блок 376, поради необезопасена дупка на пътя и реализира ПТП. От същия се установява, че видимите щети на автомобила са - предна дясна гума и задна дясна гума с джантите. Протоколът за ПТП представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, ползващ се с обвързваща за съда материална доказателствена сила относно обективизираните в него обстоятелства за датата, мястото и причинените вреди на автомобила. В протокола е отразено, че същия е съставен по данни на водача на лекия автомобил, но в него изрично е удостоверено, че контролния орган е изготвил същият въз основа на докладна записка, като е изготвил и схема в съставения от него протокол. По делото не се обори от ответника материалната доказателствена сила на протокола за ПТП, поради което съдът приема, че водача на автомобил „Мерцедес“, модел „CLK 270 CDI“, с рег.№ СВ 9114 АХ е попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка, като на автомобила при реализиране на ПТП-то видимо са причинени вреди - предна дясна гума и задна дясна гума.

Приложени са по делото Уведомление-декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 30.06.2016 г.; Опис на претенция№ 10016030120870/30.06.2016 г.; Доклад по щета № 10016030120870/27.07.2016 г. и Експертиза по претенция № 10016030120870/30.06.2016 г., от които се установява че вредата- предна и задна десни гуми и джантите е в размер на 339.43 лева. Доказва се от приложените по делото Преводно нареждане № П8177684/20.07.2016 г. и Преводно нареждане № П8259731/04.08.2016 г., че ищеца е заплатил на собственика на процесния автомобил К. Б. Ш. сумата от 99.62 лева на 12.05.2017 г. и сумата от 239.81 лева на 04.08.2016 г., или общо сумата от 339.43 лева, представляваща стойността на обезщетението на увреденото МПС.

Представена е по делото и Регресна покана (изх.№ Л-8602/29.08.2016 г.) от ищеца адресирана до ответника/№14/, с която ответникът е поканен да заплати сумата 349.43 лева,

представляваща платеното застрахователно обезщетение, с включени 10 лева ликвидационни разноси.

От изслушаното заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което съдът възприема за достоверно относно направените с него фактически изводи като обективно и компетентно изготвено от вещото лице въз основа на събрания по делото доказателствен материал се установява, че вредите на процесния автомобил по съставения опис при ищеца, съответстват на механизма на ПТП, който е следният: На 30.06.2016 г. водача К. Б. Ш. управлява автомобила си „Мерцедес“ „CLK 270 CDI“, с рег.№ **CB 9114 AX**, по ул.“Радко Димитриев“ в кв.“Младост 3“ през нощта около 22.30 часа/тъмната част на денонощието/ и срещу бл.376 попада в несигнализирана и необезпечена дълбока дупка/шахта без капак/ на пътното платно, в резултат на което на МПС са причинени щети изразяващи се в две повредени гуми/дясна предна и дясна задна/ и две увредени лети джанти. Установява се по делото от заключението, че размера на вредите на процесния автомобил, изчислен към датата на застрахователното събитие по средни пазарни цени е **352.87** лева.

При така установените факти съдът приема следното от правна страна:

За да бъде уважен така предявеният иск, следва да бъдат доказани по делото следните материалноправни предпоставки в съотношение на кумулативност: наличието на валиден застрахователен договор между застрахования и ищеца като застраховател, покриващ процесния застрахователен риск; възлагането на определена работа от С. на друго лице – нейни служители и работници; настъпването на вредите на МПС-то; вредите да са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа на служителите и работниците на С. – бездействие, изразяващо се в необезопасяване и несигнализиране на дупка на пътното платно, с която работа причинените на МПС-то вреди се намират в причинна връзка, вредоносното деяние да е извършено виновно от изпълнителя на работата и ищецът като застраховател да е изплатил застрахователно обезщетение на увредения. В т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност последният да предявява искове за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 от ЗЗД, когато са налице основания за нея, като макар и тези тълкувателни разяснения да са дадени при действието на чл. 344, ал. 1 (отм.) от ЗЗД, те са приложими и при тълкуването на чл. чл. 411, ал. 1 от КЗ, тъй като обективизираната от законодателя воля в посочените разпоредби е една и съща.

От изложените в исковата молба фактически твърдения се установява, че ищеца е предявил спорното регресно право, основавайки го на виновното поведение на определени физически лица, на които собственикът на пътя, на който е настъпило процесното ПТП – С. е възложил да поддържат в изправност общинските пътища и носи отговорност за бездействията на тези лица. Общината като признато от правото за юридическо лице (чл. 136, ал. 3 от КРБ) не е деликтоспособна, тъй като тя формира и изразява правновалидна воля чрез нейните органи - физически лица, но носи гаранционно-обезпечителна отговорност по чл. 49 от ЗЗД като възложител на работата за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от общината работа, без

да е необходимо да е установено кой конкретно измежду работниците и служителите е причинил тези вреди (в този смисъл Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС).

По делото се доказва, че при настъпване на процесното ПТП между ищеца и увреденото лице – собственикът на автомобил автомобил „Мерцедес“, модел „CLK 270 CDI“, с рег.№ CB 9114 AX е съществувало по аргумент от чл. 399 от КЗ действително застрахователно правоотношение, възникнало от договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“, въз основа на който ищецът е приел да покрива за горепосочения период риска от увреждане на собственото на застрахования МПС, противно на наведените от ответника възражения. В срока на действие на застрахователния договор е настъпило застрахователно събитие – 30.06.2016 г., за което застрахователят е бил длъжен да изплати застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество вреди. В резултат на процесното ПТП, настъпило поради преминаване на автомобила в небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно, на застрахования автомобил са нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение. Не е спорно между страните, че пътят, на който е реализирано произшествието е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 от същия закон, а не само защото е собственик съгласно § 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОС, С. е задължена да осъществява дейностите по поддържането му, която е имала и задължението съобразно чл. 13 от ЗДвП да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В случая бездействието на последните по необезопасяването и необозначаването на дупката на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 от ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Предвид тези правни съображения съдът намира, че ищеца има основание за суброгация в правата по чл. 49 от ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 от ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно разпоредбата на чл. 208, ал. 3 от КЗ/отм./ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като уговорената застрахователна сума - максималния размер на застрахованото имущество, не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото – аргумент от чл. 203, ал. 1 от КЗ/отм./. Предвид това дължимото обезщетение следва да се прецени на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването обезщетението би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл

обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентираният му размер, поради което съдът намира за неоснователно възражението на ответника относно размера на изплатеното обезщетение. По делото се доказва от заключението на съдебно-автотехническата експертиза, че размера на причинените вреди по средни пазарни цени към деня на настъпване на събитието е в размер на 352.87 лева, поради което искът е основателен до пълния предявен размер от 349.43 лева, ведно с претендираната законна лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 13.05.2021 г., до окончателното ѝ изплащане.

По иска с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във връзка с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Денят на забавата се определя съобразно правилата на чл. 84 от ЗЗД. Съгласно тези правила при срочно задължение длъжникът изпада в забава ipso jure след изтичането на срока, а ако задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора. В разпоредбата на чл. 213а, ал. 3, т. 1 от КЗ/отм./ ех установен 30-дневен срок за изплащане на задължението на ответника по процесното регресно правоотношение. В настоящият случай ищеца не доказва момента на изпадане в забава от страна на ответника, т.е. не представи доказателство за твърдението, че Регресна покана (изх.№ Л-8602/29.08.2016 г.) е била връчена на ответника на 30.08.2016 г. и предявения иск за сумата от 103.44 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 13.05.2018 г. до 13.05.2021 г. следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на правния спор по делото и на основание чл. 78, ал. 1 и ал.8 от ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по производството в размер на 501.53 лева, съставляващи държавна такса от 77.16 лева, депозит за вещо лице от 308.64 лева и юрисконсултско възнаграждение от 115.73 лева, съразмерно уважената част от исковите. На ответника на основание чл.78, ал.3 и ал.8 от ГПК следва да бъде присъдена сумата от 22.84, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ЗАД „А.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Стефан Караджа“ №2, против С., с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, иск по чл.422, ал.1 ГПК, във връзка с чл. 411, ал. 1 КЗ, във връзка с чл. 45 ЗЗД, за сумата 349.43 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка по щета 10016030120870, образувана при ЗАД „А.“ АД за вреди причинени на автомобил „Мерцедес“, модел „CLK 270 CDI“, с рег.№ СВ 9114 АХ, при настъпило на 30.06.2016 г. ПТП в района на гр. София, поради небезопасна

и несигнализирана дупка на пътното платно, заедно със законната лихва върху тази сума от подаване на заявлението по чл.410 ГПК- 13.05.2021 г. до окончателното ѝ плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗАД „А.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Стефан Караджа“ №2, против С., с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, иск по чл.422, ал.1 ГПК, във връзка с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за сумата от 103.44 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 13.05.2018 г. до 13.05.2021 г.

ОСЪЖДА С., с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, да заплати на ЗАД „А.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Стефан Караджа“ №2, на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК, сумата 501.53 лева, представляваща разноси, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА ЗАД „А.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Стефан Караджа“ №2, да заплати на С., с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК, сумата 22.84, представляваща разноси, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____